

1000 /

ירושלים, 26.11.39

בבוקר עליתי לירושלים. נתקיים ישיבת ההנהלה בהשתתפות שני באי-כוח
הועד הלאומי. הישיבה הייתה מפוסה, כמעט כולה, בדו"ח שלי על לונדון.

לאחר הישיבה נפגשתי עם פ.ר. וב.צ. ונמרנו שלאחר פרסום פסק הדין,
שיבוצ ספר, מוכרו שניתה לשעתיים. ביצוע הדבר יוטל על האירגון.

לאחר זה הייתה לי ישיבת קצרה עם אוסישקין וקפלן בדבר רכישות חדשות
ויסובן. הקק"ל רכשה על חוף הים 1,200 דונם בסלאמה, בין הרצליה ונתניה,
במחיר של 18,000 לא"י, 3,000 דונם בסארה, בין חדרה ועמק חפר, 10 לא"י
הדונם. יש עוד 2,000 דונם בסארה, וסתנהל עליהם פסא ומתן. הרכישה
הנתונה לדיון היא 8,000 דונם בסחוז עזה, בדרושה של רוחמה, מהאדמה שקנה
סטילנסקי. כבר שולם בשבילה 25,000 לא"י ויש עוד לשלם 25,000 לא"י.
היהודים שבשילם נקנתה האדמה עומרים בסוף עם הקק"ל. הם דורשים חזרה את
כל כספם, אבל הקרן מציעה רק החצי בתנאי שהם יקבלו 2,000 דונם והקרן
6,000 דונם. הקרן תרכוש את הקרקע אם תובטח הקמת נקודה מידית.
קפלן מציע לקחת את הכסף מדרוש סכספי "קרן הבערון" העתידים להתקבל
מאמריקה, מאותם 10% הסוקדשים לרכישת קרקע כיבושית ועבודות ציבוריות.
מסקנתנו הייתה, שבכל אופן יש לרכוש את האדמה, בדרך זו או אחרת נדאג
להקמת הנקודה.
אדמת מאצוב שנרכשה מעובר לפי שעה על ידי אנשי הניתה.

ב-20:30 נפגשתי עם דוב וישראל. הם מסרו לי שבשנת הופסקו על ידי
המסורה על אמונים ושאלו מה לעשות.
דרשתי להמשיך בפעולה בצורה של שיעורי התעמלות. עלינו להשתמש בכל
אפשרות ליגלית או ליגלית להחצה בשביל המסכת פעולת הניוס בכל הרכיבים.

ב-5:00 שיחה עם יוסף נדבר Auxiliary Pioneer Corps. ישיבה זו
הנדרשת מאתנו היא חצייה צבאית וחצייה נוערת לענייני מעבודה. הישיבה היא

קומפייין שיש בה 600 איש, המאולקת לארבע מקציות, 150 איש כל אחת. כל מקציה נחלקת לששה פלטונים, בכל פלטון 25 איש. בראש הפלטון סגן, בראש המקציה קצין-סרז'נט, בראש הקומפייין קצין-מפקד. היחידה תהיה פלשתינאית, אבל לא מעורבת. אחאילים, מסננים ומקצינים, מלבד הקצין המפקד, יהיו יהודים ארצישראליים. גם הקצין המפקד יכול להיות יהודי, אם ייסזא יהודי בריטי.

חבריגאדיר ברונקסוויל, שהזמין את יוסף לשיחה בעניין זה ב-17 לחודש, המליץ סאד על ההצעה פכחינה יהודית וציונית.

ההנהלה בישיבתה לפני שבוע החליטה להביא את העניין לדיון בועד הפועל הציוני, אם כי רוב חברי ההנהלה נטו לחייב את ההצעה, אולם אוסישקין מתנגד בתוקף. ההנהלה קבלה את הצעתו להביא את העניין לועד הפועל. הבקר הודעתה להנהלה שעלי לברר קודם היטב את העניין לעצמי, ואם יהיה צורך אקרא בסטן השבוע לישיבה מיוחדת לדון ולהחליט בעניין זה. לאחר ששמעתי מיוסף את כל הפרטים ושקלתי את החיוב ואת השלילה של ההצעה, ניסחתי את המברק הבא ללונדון:

"בעניין יחידת העזר החלוצית טרם החלטנו.

הניסוקים בעד: (א) רצויה הגשת כל עזרה אפשרית; (ב) היא פומחת אפשרות, אמנם מצומצמת, של הכשרה; (ג) זוהי אולי פתח לעניין רחב וחיוני יותר. הניסוקים נגד: (א) הפליה לרעה בתוספת המספחתית; (ב) המסלוח למערב; (ג) אין זה צבא סמס אלא מיוצר בעיקר לעבודה. רק רבע יהיה מצויד. (ד) לא כיהודים אלא כפלשתינאים, אם כי לא ביחידה מעורבת. סעיף ד' מעליב במיוחד. בסרם נחליט בחיוב או בשלילה רצוי שתפנו למשרד המלחמה בטענה מדוע מכריחים אותנו להתגייס כפלשתינאים ולא כיהודים. אנו רואים בזה עלבון עמוק וכוונה פוליטית בולטת לרעתנו, גם בשעה שרוצים את עזרתנו. אין להתעלם גם מהצדדים השליליים האחרים. חבריקו על צעדיכם ודעתכם בעניין זה".

עוררתי עם יוסף גם אפשרויות פעולת הגיוס. הסכמתי לדעת יוסף שפעולת "מספר העם" תיעשה בצורה של הגנה אנטי אוירית, שקיימת כבר באופן רשמי בכמה מקומות, בצורה של סכני איש, סגן דוד אדום. כל אלה יהיו בגיל

מ-35 ולמעלה. בשביל הגיל שלמטה מבני 35 דעתי היא להקים מסגרת ספורטיבית
אחידה לכל הישוב (מבלי לבטל כסובן את מסגרות "הפועל" ו"המכבי"), למען
אפשר פעולה גלויה ולינלית של אימונים ספורטיביים לכל הפחות.

בערב הכתבתי למיטון את יומני.
